

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCLXIII. Invitati ad Cænam se excusant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

ipsis quoque convivijis Spirituales & Pios Sermones miscuerit, tum invitanti, tum invitatis præbens salutaria, ac defectibus eorum accommodata monita.

MEDITATIO CCCLXIII.

Invitati ad Cœnam se excusant.

LUC. 14. V. 15.

PUNCTUM I. *Hæc cum audisset quidam de simul discumbentibus, dixit illi: Beatus, qui manducabit panem in Regno DEI. At ipse dixit ei: Homo quidam fecit Cœnam Magnam, & vocavit multos, & misit servum suum horum Cœnæ, dicere invitatis, ut venirent, quia jam parata sunt omnia. Et ceperunt simul omnes excusare. Luc. 14. v. 15.* Considera, per invitatos primùm designatos esse Judæos: nunc designari etiam Christianos, qui Fidem & media plurima acceperunt ad Cœnam Magnam in Regno DEI paratam veniendi: hos autem varia impedimenta sibi assumere, quorum prætextu malitiosè sibi persuadeant, licitum esse, ut à Cœna hac emaneant; vel moraliter existiment impossibile, ut DEO, per Servum suum ad eam vocanti, pareant. *Primus dixit ei: Villam emi, & necesse habeo exire, & videre illam. Rogo te, habe me excusatum. v. 18.* Iste prætendit curam necessariam rerum temporalium: *Et alter dixit: Juga boum emi quinque, & eo probare illa. Rogo te, habe me excusatum. v. 19.* Ille prætendit multitudinem suorum laborum & negotiorum (huic dicitur Ezech. 28. v. 16. *In multitudine negotiationis tuæ repleta sunt interiora tuâ iniquitate, & peccasti: & eleci te de monte DEI, & perdidisti te.*) *Et alius dixit: Uxorem duxi, & ideo non possum venire.*

venire. v. 20. Hic per voluptates carnales, moraliter amplius inevitabiles, sibi quodammodo impossibiles reddidit accessum. Considera horum trium miserum statum, & gaude, hæc impedimenta à te remota esse, neque illis ullatenus te finas implicari, sed oppone illis amorem Paupertatis, curam Rerum Spiritualem, & fugam omnis voluptatis, quæ sensibus blandiri solet.

PUNCT. II. *Et reversus servus nunciavit hæc Domino suo. Tunc iratus Paterfamilias, dixit servo suo: Exi cito in plateas, & vicos civitatis: & pauperes, ac debiles, & cæcos, & claudos introduc huc. v. 21.* Per hos in sensu Literali à Christo designabantur Gentiles, qui, velut prædicti miseri homines, Mundo erant contemptibiles, ideoque indigni censebantur Cœnâ Regni Cælestis. In sensu Morali autem indicatur veritas à Christo manifestata, quinam Beatitudine sint potituri. Matth. v. 3. *Beati Pauperes Spiritu: quoniam ipsorum est Regnum Cælorum.* Et cap. 18. v. 8. *Si autem manus tua, vel pes tuus scandalizat te, abscide eum, & projice abs te: bonum tibi est, ad Vitam ingredi debilem, vel claudum, quàm duas manus, vel duos pedes habentem, mitti in Ignem Æternum. Et si oculus tuus scandalizat te, erue eum, & projice abs te: bonum tibi est, cum uno oculo in Vitam intrare, quàm duos oculos habentem mitti in Gehennam ignis.* Esto & tu inter istos voluntarios Pauperes, teque per continuam sensuum Mortificationem, ac eorum quasi abscissionem, & constantem usûs illiciti inhibitionem, à periculis illis, in quæ alias blanditijs suis præcipitare solent, liberum redde, ut cum invitatis ad Cœnam hanc Magnam admitti merearis.

PUNCT. III. *Et ait servus: Domine factum est, &*

imperasti, & adhuc locus est. Et ait Dominus servo: Exi in vias & sepes: & compelle intrare, ut impleatur Domus mea. Dico autem vobis, quod nemo virorum illorum, qui vocati sunt, gustabit Cenam meam. v. 22. Per illos, quos servus compellit intrare, intellige eos, quibus DEVS subtrahit impedimenta divitiarum, honorum, & voluptatum hujus Mundi: & quibus largitus est Auxilia valde Efficacia, & moventia. Pro hac necessitate tibi injecta gaude, & fac ex necessitate, ac piâ violentiâ Virtutem, ut prompta ac devota voluntate DEO servias. Noli negligere Divinam Vocationem, ne & tu excludaris à gustatione Cænæ: quæ nimirum in hac vitâ per Spiritualia Solatia prægustatur; & in altera semper tali desiderio ac fame percipitur, quasi primùm fuisset gustata, ita ut semper novo gustu Voluptas illius sentiatur.

MEDITATIO CCCLXIV.

Christi Sectatores omnibus se abdicent.

LUC. 14. v. 26.

PUNCTUM I. Si quis venit ad me, & non odit Patrem suum, & Matrem, & uxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem & Animam suam, non potest meus esse Discipulus. Luc. 14. v. 26. Id est: nec dignus, nec aptus est fieri, vel manere Discipulus Christi; nec sub ejus Disciplina ad Victórias & Triumphos, de hostibus referendos, erudiri, ac inde ad prædam post relatas Victórias, & ad Æternæ Gloriæ Coronam à Christo velut Magistro ac Duce admitti meretur is, qui, quando Consanguinei, vel proprius appetitus sensitivus inclinant